

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. по-
верх. Конт. почт. шл. 504-060.
143322.
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Головний Редактор при-
ймає від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місячно 5-00 зл.
Чвертьрічно 15-00
Піврічно 30-00
Річно 60-00
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
в Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зл.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИКІРНИКА
20 сот.

За амнестією для політичних в'язнів.

Вторга, в неділю 10-го ц. м. у Львові у залі проф. союзу керамістів при вул. Зеленій 7., від-
бувся збори у справі акції за амнестією для по-
літичних в'язнів. Ініціативу до тих зборів дав
Комітет у складі 12-ти лівих діячів трьох націо-
нальностей. З українців підписали д-р Ганкевич,
ім. Марковський, д-р В. Старосольський і ред.
Джигатий. Присутніх було ок. 150 осіб, здебільше
засвідковані кола працюючої інтелігенції. Відкрив
збори д-р Гериталь, який звернув увагу на рух
у справі амнестії серед різних кола польського
промадянства, держа, що не всі аргументують по-
требу і розміри амнестії в такій самій спосіб.
Центр цієї акції у Варшаві. На найближчій соці-
альній сесії мабуть по'явиться відповідний законо-
проект. Річ йде про те, щоб довести акцію за

повною амнестією для всіх політичних в'язнів та
за скасування Берска Картуської. Та акція не
може бути політичним розрахунком, лише мусить
вестись на еполітичній площині, а погляду люд-
ської гідності. Заповів, що у Львові відбудеться
в цій справі ще загально віче. Всі промови про-
мовляли дуже річезо, без політичних випадів. Під-
креслено м. ін., що проєктована амнестія має на
увазі тільки в'язнів до трьох літ, отже політичні
в'язні мало з неї скористають. Подано жалюгідні
приклади в'язничних відносин. Промовляли тем
представники організації. Велике враження зро-
бив виступ п-ї Лешової, матери засудженого на
кілька років ім. Леша під закидом комунізму.
Збори прийняли відповідну резолюцію. Ширше
опишемо ті сходи на завтра.

Війна в Африці.

ВИЗВАЛИ СИНІВ МУСОЛІНІА НА ДВОБИЯ.

Льондонські часописи повідомляють, що
два сини абісінського посла в Лондоні д-ра
Мартіна, які на днях приїхали до Адіс Абеби
на військові п'ялоти, вислали визов до повіт-
ряного бою двома синам Мусолініа, які служать
в італійському летунстві.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ЛІТАК НАД АДІС АБЕБООЮ.

У суботу вночі над Адіс Абе-
бою на великій висоті літак — як відгадують-
ся — італійський. Це перший такий випадок від
початку війни.

ВСЯ ПРОВІНЦІЯ ОГАДЕН В ІТАЛІЙСЬКИХ
РУКАХ.

Аг. Авага повідомляє, що війська ген. Гра-
ціані зайняли на південному фронті місцевість
Сасабанег і йдуть на Джиджіга, від якого ділить
їх ще 200 км. Джиджіга важний комунікацій-
ний вузол між Берберою та Адіс Абебобою. Вся
провінція Огаден уже в італійських руках.

ХАРЧІ ДЛЯ ЖУРНАЛІСТІВ.

АДІС АБЕБА, ПАТ. До Десі вирушила кара-
вана 200 мулів із вантажем для журналістів. На
завтра прийдуть 14. листопада до Десі. Там бу-
де головна квартира цесаря.

ІТАЛІЙСЬКА ПАРАДА В МАКАЛЕ.

Ген. де Бово приїде до Макале, де відбудуться
великі паради: віддадуть честь визначні духовні
та світські достоянники, буде військово свято а
честь короля.

ІТАЛІЙЦІ ЙДУТЬ НА ГАРРАР.

З Риму повідомляють, що італійська актив-
ність переноситься з північного на південний
фронт, де підсоння некорисне для обох сторін.
Нагальний італійський офісний опирають тере-
сові умовини й дороги, що їх абісінці збудували
недалеко кордону італ. Сомалі. Оподінається, що
ген. Граціані небаром пічне наступ на Гаррар, де
якого тепер іще 200 км., а на тігрейському фронті
італійці будуть закріплюватися на здобутих ста-
новинах, як діадуть до ліній ріки Таказе. Здога-
дується, що тут італійці побудують могутні у-
кріплення, які забезечать італійський протекто-
рат над провінцією Тігре. Італійські війська йти-
муть тепер спільно з військами султана Аусі,
який вибирається на фронт із 5.000 воїнами. Вія
створить третій фронт між Тігром і Огаденом.

ВБИЛИ ЯПОНСЬКОГО МОРЯКА.

ШАНГАЙ, ПАТ. На світанку японські моря-
ки знову почали патрулювання ділянки, в якій
збито японського моряка. Індійських стрільців
розмістили в різних місцях міста, де настрій ду-
же грізний. Сподіються масової атечі китай-
ського населення.

ТОКІО, ПАТ. Аг. Ренго повідомляє, що коли

Японія не одержить сатисфакції за вбивство мо-
ряка, японський експедиційний корпус застері-
гає собі свободу діяння. Приказали погасити
світло в північній частині міжнародної конесії.
Представник штабу експедиційного корпусу пе-
рестеріг мера Шангаю, що готов до відкритих
застарджен, коли вбивника не віднайдуть. Спро-
ваджена канонірка зааткує Шангай від сторони
Нанкіну. Марш. Чан-Кай-Шек переслав японській
команді вислови спочування.

ШАНГАЙ, ПАТ. Положення вже не таке на-
пружене, тому, що китайська влада приобіцяла
спірацювати з японською командою в слідстві
для відшукування вбивника моряка. Всеж а що не-
безпечна виступів японського населення в Аль-
випі Чапелі.

ГРЕЦЬКЕ ВІЙСЬКО ПРИСЯГЛО КОРОЛЕВІ
ЮРІЄВІ.

АТЕНИ, 11. 11. ПАТ. На атенському стадіо-
ні відбулося святочне закріплення на вірність
королеві відділів атенської залози.

Рада міністрів ухвалила 5 декретів.

Знижка комірного обов'язує від 1. грудня 1935.

У суботу радила рада міністрів під проводом
прем'єра Косялковського. Ухвалила п'ять декре-
тів президента держави, а саме про: 1) податок
від платень із публичних фондів, 2) новелізацію
закону про охорону льокаторів, 3) про податок
від льокатів, 4) про поправу господарки та фінан-
сів сімейних союзів, 5) в справі зміни закону
про податки для кредитових установ, які призна-
ють довжникам пільги в царині різнничих віри-
альностей.

Податок від платень виглядатиме так: від
платні до 100 зл. податку не буде; від 101 зл.
до 150 зл. 7 прц., від 150—200 зл. 9 прц., від
200—250 зл. 10 прц., від 250—500 зл. 11 прц.,
від 500—1000 зл. 14 прц., від 1000—2000 зл.
17 прц., понад 2.000 зл. 25 прц.

Податок стягнатьмуть від 1. грудня 1935. до 1.
грудня 1937.

Щодо другого декрету, себто про знижку ко-
мірного, то вона вноситься 15 прц. для 1—2 кім-
натних мешкань (із кухней) і 10 прц. для більших

мешкань. Комірне за льокаті зовсім або вчасті
винаймлене з другої руки буде обнижене в тим
самім відношенні, яке платить льокатор. Знижки
ці обов'язують від 1. грудня 1935. до 30. листопада
1937. р. Знід закону про охорону льокаторів ви-
няті будуть 6-кімнатні мешкання, промислові та
торговельні льокаті за винятком менших.
Обнижка буде потручуваня у відношенні до
комірного, яке платено в груді 1934. р.

Третій декрет, себто про податок від льокатів,
постановляє, що податкові не будуть підлягати
1—2 кімнатні, а залишані безробітними 3-кімнатні
(коли власник такого мешкання не має субльокато-
ра). Коли вжити під увагу знижку комірного та
скасування льокаторського податку, то фактично
знижка від 1—2 кімнатних мешкань вноситься
21 прц.

Декрет цей уважанням теж залежності подат-
ку від льокатів до 1. січня 1936. р. від 1—2 кім-
натних мешкань.

Першолистопадові свята.

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ В БЕРЕЖАНАХ.

Цьогорічні роковини першого листопада в Бе-
режанах припали в прегарний погідний день. Про-
пор парохіальну церкву виповнили численні
примітки усіх станів. Напереді стояла рідно-
любна дітвора під проводом учительського збо-
ру, в передніх лавах засіли чільні промадянські
люди. Точно в год. 9. рано почалася торжественна
Служба Божа, яку відправляв о. декан Евгеній
Бачинський. Діяли о. Степан Бачинський
та о. Петро Пастух. Співав чудово
організований селянський хор з Гигович під
керуванням о. Калісцького. При кінці Служби Божої
о. декан Бачинський многолітствіє україн-
ському народові, а по відповіданні многолітствіє

закінчено відправу гимном-молитвою „Боже Ве-
ликий“. Біля аронамтної табличі, вмурованої
в честь полягалих на стіні церкви, горіло світло
ввесь час богослуження, а у стіні табличі зложе-
но багато білих хризантем. Збірку у церкві в квітці
20 зл., переведену в часі Служби Божої, призна-
чено на фонд українських інвалідів.

Події богослуження відправлено на терені
цілого повіту, хоч громадські вїйти на зоручення
бережанського староства звернулися з письменним
проханням напередодні 1. листопада до всіх о.
парохів, щоб зорганізовано в дні 1. листопада жа-
длібне богослуження за душу пок. марш. Під-
судського.

І ОРГАНІЗАЦІЙНОГО РУХУ.

Діяльність Повітового Комітету УНДО в Копичинцях.

По скінченні виборів до польських законо-
дальних установ Повітовий Комітет УНДО в Ко-
пичинцях зачав організаційну політичну працю
і політ.

Дня 19. жовтня ц. р. голова Повіт. Комітету
засідав м-р Зеленецький скликав на раду місце-
вої інтелігенції для обговорення актуальних
справ у зв'язку з теперішнім нашим політичним
положенням у крию і минулими виборами до
польських законодавчих установ. На раду я-

вилася вся інтелігенція міста Копичинень. По
коротких рефератах м-ра Зеленецького і секре-
таря Комітету п. Пеніака виявилася дискусія
якої тон і зміст був пов'язаний та наскрізь річе-
вий.

У висліді наради рішено при дальшій нашій
роботі кермуватись вказівками українського по-
літичного проводу у Львові, а теперішній час
використати в повіті для поглиблення організа-
ційної і політичної праці

Негус заключив трактат.

АДІС АБЕБА, ПАТ. Між іманом Емену та не-
гусом Абінніа прийшло до заключення воєнно-
го трактату. Абінніа сподіється, що трактат по-

ширять завдяки приступленню до нього короля
Геджасу Юн Савада.

П р и с и л а й т е п е р е д п л а т у !

Совітсько-румунський пакт в Румунії непопулярний.

Прага, листопад 1935.

З того, що нині в Румунії пишуть і говорять про совітсько-румунський пакт, головною рисою військову кампанію, яка дозволяла на перехід через Румунію совітських військ, ясно, що такий пакт не може розраховувати на популярність. Видно це виражено в інтерв'ю, яку в цій справі подав у парламенті провідник ліберальної партії Братіану і вістановища, яке зазначало поважну частину румунської преси.

Братіану рішуче заявив, що вступ совітських військ на румунську територію криє в собі велику небезпеку для Румунії. Такий військовий договір, який на це дозволяв би, рівнявся кінцеві альянсу Румунії з Польщею, що так дуже потрібного засобу оборони перед небезпечкою вікової експансії Росії. Прихильність совітських військ у Румунії відкидала б рівночасно брами для комунізму в Румунії. Інтерв'ю запитав міністра Титулеску, чи це правда, що такий пакт має бути заключений та чи він є угоді з вимогами державної безпеки. Крім цього Братіану опублікував теж мотиви, які його до цієї інтерв'ю привели. Братіану погоджується з нормальними взаєминами зі Світами, але в *проти союзу* з ними. Такий союз не має свого оправдання навіть у визнанні Світами східних румунських державних кордонів, бо нема ніякої загрози, що Світи такі свої зобов'язання виконують. Досвід Румунії під цим оглядом є досі дуже сумний. Совітсько-румунський союз криє в собі три головні небезпеки для Румунії: скріплення комунізму в Румунії і з тим у цілій середній Європі, упадок дотеперішнього польсько-румунського альянсу, що є визначним чинником політичної рівноваги у Східній Європі та можливість витворення з Румунії терену війни двох великих імперіалістичних держав. Не можна теж рахувати на те, щоб Світи безкорисно виступили в разі потреби в обороні західних кордонів Румунії перед Мадярином. Вся румунська публіка, опінія з великим напруженням чекає на відповідь міністра Титулеску на цю інтерв'ю визначного румунського політика.

Крайньо вороже становище супроти совітсько-румунського пакту займає теж другий визначний румунський політик, провідник т. зв. румунського фронту, Вайда Воевод. Він питає, що є більшою небезпечкою для Румунії: мадярська небезпека на її західних кордонах, чи совітська на

східних і то в пору, коли — як вважається — все притовляється до війни, в часі якої саме совітські війська малиб переходити через Буковину. Історія Румунії вчить, що ніякий перехід російських військ через Румунію не приніс їй користі.

На зовсім іншому становищі стоїть преса другого табору, особливо т. зв. „Протиревізіоністична Ліра“. Вона старається довести, що найбільшою небезпечкою для Румунії в усіх її мадярська небезпека, що випливає з мадярської ірреденти і з мадярського ревізіонізму, а тому-то життєвим завданням Румунії є звернути особливу увагу на безпеку західних кордонів, ухвалюючи до цього рішучі засоби, аж до совітської допомоги включно.

Вже з цього короткого реферату видно, що публічна опінія Румунії в питанні доцільності і ко-

рисності совітсько-румунського договору поділяється на два, майже рівні табори. Самоорієнтування за совітсько-румунський пакт виходить з цієї голосної відомості теж у Чехословаччині, яка і свою державну безпеку і свою закордонно-політичну концепцію спирає на союз з Світами. Більшість чехословачької преси в цій кампанії став по стороні того румунського табору, що є за совітсько-румунським договором і то теж головною мотивацією ревізіоністичної небезпечки. Бо заключаючи такий договір, Румунія, мовляв, пробіла не в симпатії для совітського режиму, але вибрала лише з двох лих — менше лих.

Цікаво буде теж підкреслити, що в чехословачькій пресі можна стрітись і з таким поглядом, що в цілій цій румунській публіци і пресовій кампанії докучає совітсько-румунського договору видно польську руку. Польща, мовляв, яка у зв'язку зі своїм договором з Німеччиною має свої політичні плани на Сході Європи — не радо бачила б такий союз.

М.—н.

З нашої кооперації.

КООПЕРАЦІЯ ПІДТРИМУЄ ПИСЬМЕНСТВО.

Українська кооперація не тільки дбає за збільшення матеріальних добр своїх членів. Ми вже писали, що в 1933 р. наша кооперація зложила зі своїх бізнесових надвишок 90 тисяч зол. на українські культурно-освітні цілі. Мірилом вражливості української кооперації на культурні потреби народу та її зрозуміння для ваги письменства в культурному житті нації є жертвенність української кооперації на фонд літературних нагород, що щорічно розділює Тво Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка поміж наших письменників за найкращі твори. І так у 1933 році зложили українські кооперативи на літературну нагороду 635 зол. на всіх зібраних у тім році 1.500 зол. В 1934 р. зложили кооперативи 680 зол. на всіх 1.400 зол. На нагороду за 1935 рік українська кооперація зложила вже до сі 575 зол. „Господ.-Кооп. Часопис“ закликає кооперативи, щоб доповнили цю збірку до суми 1.000 зол. і в той спосіб уфундували окрему літературну нагороду української кооперації.

УКРАЇНСЬКІ КООПЕРАТИВИ НА ВОЛИНІ.

Під таким наголовком поміщує „Госп.-Кооп. Часопис“ (ч. 44) нотатку про політику Ревізіоністичного Союзу Рільничих Кооператив у Варшаві супроти українських кооперативів на Волині. Чита-

ємо там: „Ревізіоністичний Союз Рільничих Кооператив у Варшаві, який з кінцем м. р. перебрав усі наші кооперативи поза трьома галицькими воєводствами, видав деяким українським молочарям на Волині доручення, щоб зірвали торговельні зносини з відділом Маслосоюзу в Луцьку. Також деякі Українбаки на Волині мали зістати від ревізорів цього Союзу пораду зфузіюватися з сусідніми польськими кредитівками. Тому, що ця справа мусіла би прикро вразити наші краєві фахові центральні Маслосоюз і Центробанк РСУК вислав у цій справі докладний меморіал до вище названого Ревізіоністичного Союзу та до Кооперативної Ради. На молочарській конференції в Міністерстві Рільництва 17. м. м. дир. РСУК Луцький підніс цю справу і при цій нагоді передсідник конференції заявив від себе, що не вважає бажаним і доцільним у кооперативному молочарстві, щоб кооперативи при зміні ревізіоністичного союзу примусово мали змінити також свою фахову централу“.

КАЛЕНДАРЕЦЬ УКРАЇНСЬКОГО КООПЕРАТОРА.

Ревізіоністичний Союз Українських Кооператив видає вже сьмий рік календарець кишеневого формату, призначений для практичного вжитку кооперативних працівників. Календарець уповні

В. ОДАРЧИН

Мистецтво в париській каварні.

Останні роки, особливо від початку кризи, все більше помітно, що Франція не притягає так сильно туристів, а коли й є ще такі, то це не заможна класа, що сіла кріпши, не ратуєчи.

Пароллави не приходять, як колись, поревантажени цікавими американцями з туго-набитими доларовими портфелями, не видно й англіїців, які переводять екзотичні і воліють витратити фунти у себе дома. І даремно силкуються уряд і відповідні установи, аби привабити „дурих яки“, або „холодних бритів“; — туризм зник, і не скоро діде до того розвитку, який мав він від війни до 1931. року, коли люди хотіли подивитися, як виглядає новий світ.

Акули, що тримали ресторани-шинки, де нічого дістати не було можна крім пам'яна, тяжко зітхали, агадуючи „блаженний час“, коли пляшечку пам'яна продавали по 360 фр. Цей спосіб ловити долари та фунти скінчив свою добу.

Дільція Монмарт, що недавно осередок пияцтва, розпустила та штучної забави, потихеньким вмирає і може ще за якийсь час лишитися лише агадкою. Ще горять вечорами вогні локалів, сидючись привабити гостей, але горять, якби мали скоро потахнути.

Але даремно думати, що Монмарт умирає лише тому, що нема чужинців, готових кидати гроші, ні — він через свою ненажерливість почав трапити колишнє своє значіння. Ще підчас добробуту народився новий центр забави, далеко дешевший і цікавіший. Бо Монмарт з його шанс-лерами, з канканом, з кадрилими, в яких царювала слава Ля Гулі, Монмарт, якому Утралло присвятив свій талант, перестав бути осередком розваги і дійсної веселости; — він обернувся в загальний шинок, де обдиляли чужинців, сміючись йому в вічі.

По черзі Монпарнас завоював собі славу веселого Парижа, хоч він і не такий обширний і кинить головню в двох-трьох каварнях. В чім же секрет? Знов таки в тім, що Монпарнас не ліз сам до кишені туриста. Вийшло те все само собою без реклами, без закликів.

Тут була молодь.

Молодь а усіх кінців світа. Тут не було пружних портфелів. Молоді американці часто-густо перепливали океан, щоб їх відзначив великий Пікасо, Кілінг, Марія Льюренс або Сегонаак, великі майстри малярського мистецтва. Досить було кинути оком на терасу каварні Дом або Ротонди, щоб неохибно сказати, що серед цієї юрби нема французів. Представники та представниці всіх рас та націй, приїхали шукати слави, часто-густо слави, бо грошей вони мали досить. Але були й такі, як скажім, наші земляки, які покинули Краківську або Берлінську Академію, з надією розбогатіти в Місті-Світоті, зробити ім'я і втерти носа країнам.

По каварнях поширюється легко естетика з Кавказу або з берегів Шпрее, бо дісно прислухайтеся — почуєте французьку гаркаву мову вірмен, або загикану німців. А мистецтво? Воно робить шалений поступ у комерції.

— Тепер не зможуть портретів, з якого ви моглиб планати модель — говорять якісь не то сирієць, не то араб своєму співбесідникові.

Правда. Досить несправа намалювати отид, а ви йому книжку й „датор морт“ готовий. Або помістити око поруч однієї ноги — досить, щоб відіслати образ на виставу якогонебудь Розенблума або Золотницького. Досить намазати золотом фарбою і вже є з чим ходити під пихою.

Пікасо — пророк малярської математики.

Випадково довелось бути сусідом відомого німецького колекціонера Уде, людини зі смаком, якому належить честь, що відкрив славного французького примітивіста Руссо, якого зветь „дуаніс“.

— Сьогоднішнє малярство, малярство Монпарнасу, як ви пояснюєте його безнадійність в романтиці? — питається відомий маляр бокоєрів Колле.

— Тріумф абстракції, якого ми є свідками, має за вихідну точку велику чулість. В наші часи ми хочемо замінити молодість і життя ідеями теорем та геометричними фігурами, які не змиряють.

І шож? Молоді люди, навіть талановиті сліпо йдуть за таким твердженням. Проходять роки, більшість деморалізується й шукає якоїсь старшої дами, аби мати можливість існувати. Але такий ще щасливий.

При барі в каварні Дом можна завсідь бачити неоголених, брудних типів, як чекають на когось, хтоб заплатив їм каву. Є й постійні клієнти бару. Такі приходять з відповідними рухами і кидають:

— Гарсон, кафе-кремі...

Він не свою каву, їсть хліб намазаний маслом і вибравши момент, зникає. Такий тип гадіє, що його втечі ніхто не бачив. Даремно! абстракція таких знає й закриває очі.

Але на Монпарнасі не сумно. Американці змінили жида з Німеччини, спочатку сині, тепер такі голодні, як і російські або українські емігранти.

Ті, що приїхали до Парижа в час розквіту комерції образами, замість учитись, здеморалізувались, бо що не мазали, продавали перекупцям, які у свою чергу знаходили безграмотних американців.

Щастя промайнуло і лишинися чорні будинок за якими не видно просвітку.

Горять вогні каварні Купольо та Дому і нові люди здається, що тут самі щасливі, бо молодість хоч і біда та гола все знаходить гумор, сміх, аби хоч цим закрити душевний й матеріальний злидині.

НОВИНКИ.

— Одинок українська фабрика футер „Хром“, Пр.Торг. Спілка з о. п. у Львові, вул. Руська 20, тел. 271-83, поручає по найдешевших цінах футра жіночі і чоловічі та всякого рода футряні шкірки, як також приймає до крашення і переробки уживані футра.

— Протикидівські заворушення влаштували польські студенти минулої суботи у Варшаві. Після богослуження в костелі св. Анни за душі студентів Вацлавського і Гродзовського, що згинув давніше з жидівських рук, велика юрба студентів, головно єврейська, рушила з протикидівськими окликами до університетського будинку. Заставши його зачиненим, вони вломали браму, побили одного урядовця та возного і розбіглися по всіх салях, шукаючи за студентами жидів. Завернений звідси ректором, подалися до бібліотечного будинку, але й тут не знайшли ні одного жиди. Зате у фармацевтичній лабораторії побили одного студента жиди, а другий втік від них. Інша група студентів очинила протикидівські заворушення в політехніці. В одній кімнаті забарикадувалися п'ятьох жидів. Євдеки атаквали двері й побили їх до крові. Поліція арештувала шістьох провідників заворушень.

— Львівська хроніка. На розі вулиці Кубалі та Пласудського трамвай наїхав на віз Івана Дашковича зі Збоїск. Покалічив коні та зломив колесо. — Із вистави Розі Зікер при вул. Коперника 5, невідомі злодії викрали два плащі. — На вул. марш. Фоша шофер Йос. Шуль переймає робітника Генр. Мандля. Мандель помер у шпиталі. — Каз. Смолюк з вул. Львівських Дітей 36 вибив шибу в V. поліційному комісаріаті, тому що арештували його брата за намагання крадіж портфелю. Каз. Смолюку арештували. — На Погулявці Ст. Марцінковський та Каз. Ольшевський судилися за лежачу скіню. Скіння заломилася, й обидва впади та звихнули собі ноги й поранили їх.

— Грошеві зловживання в Товмачі викрито в місцевому повітовому відділі. Управителем фонду безробіття був Карло Обермаер, що признавав і виплачував підмоги безробітним. Користуючись тим, що багато безробітних не визнавалося в обчисленнях своїх належностей, Обермаер фальшував рахунки і гроші присвоював собі. Після переведення люстрації дефразданта припинено в урядуванні.

— Нагороди м. Варшави. Конкурсний суд, установлений міською радою м. Варшави, ого-

лосив цьогорічних лауреатів, нагороджених за наукову, літературну, музичну й артистичну діяльність. Наукову нагороду одержав професор Ян Лукасевич за працю в ділянці логіки, літературну Поля Гоявічницька за повість „Дівчата з Новоліпок“, музичну композитор Карло Шимановський, артистичну різьбар Альфонс Карні.

— Замкнули школи в Чернівцях. З причини поширення шкарлатини, тифу і червінки шкілки на влада замкнула в Чернівцях майже всі вселюдні школи. Пошесті поширюються далі.

— Домовий арешт для румунських селян. Румунська влада заборонила селянам у цілій державі покидати в дні 13 і 14 ц. м. свої домів і громади. Хто руйнується з місця, буде арештований. Заборона стоїть у зв'язку з опозиційним віздом національно-селянської партії, заповіданим на 14 ц. м. у Букарешті. Румунська влада не вдовольнилася заборонаю цього візду, але ще й наложива домовий арешт на всіх селян.

— Померла сестра Ніцшого. В Берліні померла у 89 р. життя Ельза Ферстер-Ніцше, сестра німецького філософа що відіграла свого часу в його житті визначну роль. Проти волі свого брата вийшла заміж за вченого подорожника Ферстера, а після його смерті заснувала у Ваймарі архів Ніцшого і видала низку книжок, в яких представила життя свого брата і його взаємини з Ріхардом Вагнером.

— Згоріло п'ять жінок. У Лондоні в мешканні лярмгофського Фрейклина вибухла пожежа. Підчас згоріла Фрейклина жінка, її сестриця та три наймички.

— Що буде з місяцем? Англійський астроном Джеймс Дакінс відчитав на засіданні королівського астрономічного товариства виклад про теперішній стан науки про місяць. На його думку товариш нашої землі перейшов у небезпечну фазу свого існування, що скінчиться його розпадом. Наслідком повільного, але безупинного висихання місяць розколеться спершу на дві частини, обидва на чотири і т. д. Остаточно довкола місяця повстане пояс дрібних трабантив, що пригладуватимуть перстені Сатурна.

Міські Театри у Львові, понеділок 11. листопада 1935.

Нині у **ВЕЛИКИМ ТЕАТРІ** дві святкові вистави в роковини державного свята: Година 4. поп.: Александра Фредри **„ПІМІСТА“** в новій інсценізації, у передовій обсаді. Година 8. веч.: **„ВИЗВОЛЕННЯ“** Ст. Виспянського. попереджене промовою президента міста Львова В. Дроновського. Величаво сценічна оправа. — Чолова обсада. — Архивівр польської літератури в новій одязі.

ОГОЛОШЕННЯ

На оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Виступи:

11. XI. „Дівча з Маслосоюзу“.

12. XI. „Гори говорять“.

Львів — опера „Скія“ Пасаж Міколая 13. XI. Прем'єра „Гори говорять“, інсценізація в повісті Уласа Самчула — Р. Антоновича і З. Тарнавського на 7 картин.

14. XI. „Дівча з Маслосоюзу“, оперетка на 3 дії Барича і Пласудевича.

Початок год. 8. веч.

Бідети вже можна дістати у „Союзно-му Базарі“.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 11. XI. год. 4. попол. „Піміста“, год. 8. веч. „Визволення“.

Вівторок, 12. XI. год. 8. веч. Аб. 1. цин найнижчі „Музика на вулиці“.

Театр Річгородностей.

Понеділок, 11. XI. год. 8. веч. Аб. 1. цин найнижчі „Музика на вулиці“.

Вівторок, 12. XI. вечиний.

Кіно.

АДРІЯ: „Таранове кохання“, „Наші шофери“.

АПОЛЬО: „Княжна чардаша“.

АТЛАНТИК: „Любові“ на основі Арт. Шиндлера.

ВАНДА: „Каріона“ і „Схоплення“.

ГРАЖИНА: „Мальована васлона“, „Два гікати“.

КАСІНО: „Не відходи від мене“ (Ед. Бергнер).

КОБЕРНИК: „Монте Хрісто“.

МАРУСЕНЬКА: „Бар-Міцве“, „Живі та сплячі“.

МІРАЖ: Сестра Марта є шпінном“.

МУЗА: „Петрусі“ (Фр. Галь).

ПАКС: „Св. Франц із Асїсі“.

ПАЛІЯС: „Епізод“.

ПАН: „Авдієнція в Імлю“ (Секе Са-каль, Марта Егерт).

РАЙ: „Дві Йові“ (Смосарська).

СВІТ: „Вероніка“ з Фр. Галь.

СОНІЕ: „Гришник“, ревія „Лише під волос“.

СТИЛЕВЕ: „Ще люблять музични“ та ревія.

ТОН: „Княжна“ (Сільвія Сідней).

УТІХА: „Вовкулак“ і ревія.

ХИМЕРА: „Пекло“ на осн. Дантого та Тихневича із Абїсїні.

Закордонне радіо.

Понеділок, 11. листопада 1935.

Відень (506,8) 14.00 Скрипка, 16.05, 17.05 Сольїсти (музика, спів), 20.00 Концерт орх. Прага (470,2) 12.35 Сальон квартет, 15.35 Соната на сир. і форт., 16.10 Легка музика, спів. Париж (1648) 17.30 Хор і сольїсти, 21.45 Концерт. Білгород (437,3) 13.15 Нар. пісні. Берлін (356,7) 17.00 Концерт, 21.20 Скрипка співає. Кенігс-вустергаузен (1571) 16.00 Музика. Кельн (455,9) 12.00, 19.00 Музика. Мінхен (405,4) 13.15 Концерт, 21.40 Форт. респіталь, Будапешт (459,5) 12.05 Скрипка, 17.20 Сп. респіталь, 18.20 Циг. музика. Міляно (321,1) 11.30 Легка музика, 20.30 Концерт, 22.15 Скрипка. Рим (420,8) 19.15 Легка музика, 20.50 „Стентерельо“ оп. Куїніні.

Вівторок, 12. листопада 1935.

Відень (506,8) 15.20 Концерт для дітей, 17.25 Спів, фортелли, 20.10 Союз на гітарі, 20.35 Розспіваний Відень (спів, музика), 22.30 Інтердукція Паскаля та фуга с-моль Регера, Братислава (298,8) 19.25 „Вдова Грален“ оп. Фльотона, 20.55 Легка музика, Брно (325,4) 18.30 Вес. тесон-ки, Кошиці (259,1) 17.25 Нар. пісні, 17.40 Для Закарпаття. Прага (470,2) 18.20 Клясичні твори на форт. і сольовий голос.

22.15 Санчкі. квартет, Париж (1648) 13.15, 17.00 Легка музика, 18.30 Симф. концерт, 21.45 „Ля Газет де Монмартр“ кабаре, Білгород (437,3) 16.20 Нар. пісні, 18.00 Танк. музика, Кавнас (1935) 19.30 „Джон-кода“ оп. Понієля, Берлін (356,7) 16.00 Нова камер. музика, 20.10 „Тінь“ оп. Фльотона. Кенігсвустергаузен (1571) 17.50 Скрипкова соната а-дур Брамса, 22.30 Музика. Кельн (455,9) 16.10 Брамсові пісні, 21.00 „Торседор“ вес. опера Адама, Ляйпціг (382,2) 12.00 Концерт, 19.30 Нар. пісні, 22.00 Легенда Фляндри — шість пісень (музика, спів), Мінхен (405,4) 20.10 „Аврора“ ром. опера Е. Т. А. Гофмана, Будапешт (459,5) 12.05 Сольїсти (спів, форт.), 18.10 Концерт цимбаліста, 22.15 Циг. музика, Міляно (221,2) 11.30 Музика, 20.50 „Княжна Шкаго“ оп. Кальман, Рим (420,8) 17.00 Квартет, 20.50 Концерт.

Львівське радіо.

Понеділок, 11. листопада 1935.

9.00, 9.40 Ранішня ава., 9.03 Концерт орх., 10.45 Безсмертні мелодії, гр. пх., 11.57 Сигнал часу, 12.00 Театр. асичина, 12.15 Мув. поранок спів., 13.00 Фрагм. із „Горштинського“ Ю. Словачського, 13.20 Нар. капеля, 14.00 Фрагм. із книжки Кисілевського Ж.: „Листопадові дні“, 14.20 Сальон. музика а гр. пх., 15.00 Сільський фейлетон: Не йди на омачки, 15.15 Концерт камер. орх., 16.00 Вісти зі Львова, 16.15 Концерт хору, 16.45 „Отменсін“ А. Полаваки, 17.00 Чи театр може анжовувати, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Концерт орх., 17.50 Із пограниччя Абїсїні, 18.00 Скрипка респіталь у супр. форт., 18.30 Львівські діти Гор. Шаєської, 18.45 Вальса в музичні а гр. пх., 19.00 Культурна співпраця на Гуцульщині, фея. Каз. Броньчина, 19.20 Рендаж. концерт, 19.3. 19.40 Спорт. вісти, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Концерт сольїстів (муз., сп.), 20.40 Веч. денник, 20.50 Із суч. Польщі, 21.00 Рапорт праці, 22.30 Концерт оркестри маринарки.

Вівторок, 12. листопада 1935.

6.30 Ранішня авдія, 6.50 Легка музика з гр. пх.; у перерві а год. 7.20 Ранішня авдія, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шкіль, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Подляд. денник, 12.15 Для мал. дітей: Що це таке воля, 12.30 Сальон. музика, 13.25 Хвилина дом. господарства, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з гр. пх., 15.15 Експорт, 15.20 Бірка, 15.30 Спогади а оп. П. Абрагама „Прийода в Гранд Готел“ (спів, форт.), 16.00 Скрипка ПКО, 16.15 Танк. музика а гр. пх., 17.00 Як совіст мотор, 17.15 Концерт оркестри, епіз (Гогольовий медіосопр.), 17.50 Куток мови, 18.00 Форт. концерт, 18.30 Техн. скрипка, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Пісні й арії в вик. М. Олка (барит.), 19.00 З історії регіона, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вісти, 19.50 Пів року після смерті Пласудського (промова б. прем. Євдеженча), 20.05 Симф. концерт; у перерві ок. 21.00 Веч. денник, із суч. Польщі, 22.30 Справа повстання червоних тілць криві, 22.45 Гр. пх., 22.45 Реситаті, 23.05 Танк. музика а гр. пх.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФУТРА виконув. дешево й солідно. Євген Іовикевич, Львів, вул. Домініканська ч. 4. 193 69-96

Чи Ваш **ГОДИНИНИ** ходить добре? Якщо ні, дайте направити до **Івана Зелі-тенрайха**, Львів, Марійська пх. 5. — Препейливо, солідно, дешево. З провінції присилайте поштою. 82 34-7

Увага! Християнська жіноча конфекція поручає платі від 35 зол. Львів, Гмика 26, Ендерс. 651 5-30

Осочені деревця, для прикраси, пла-чуч, боки полиновиті і інші. Продаж Коперника 20, телефон 200-88. 651 2-3